

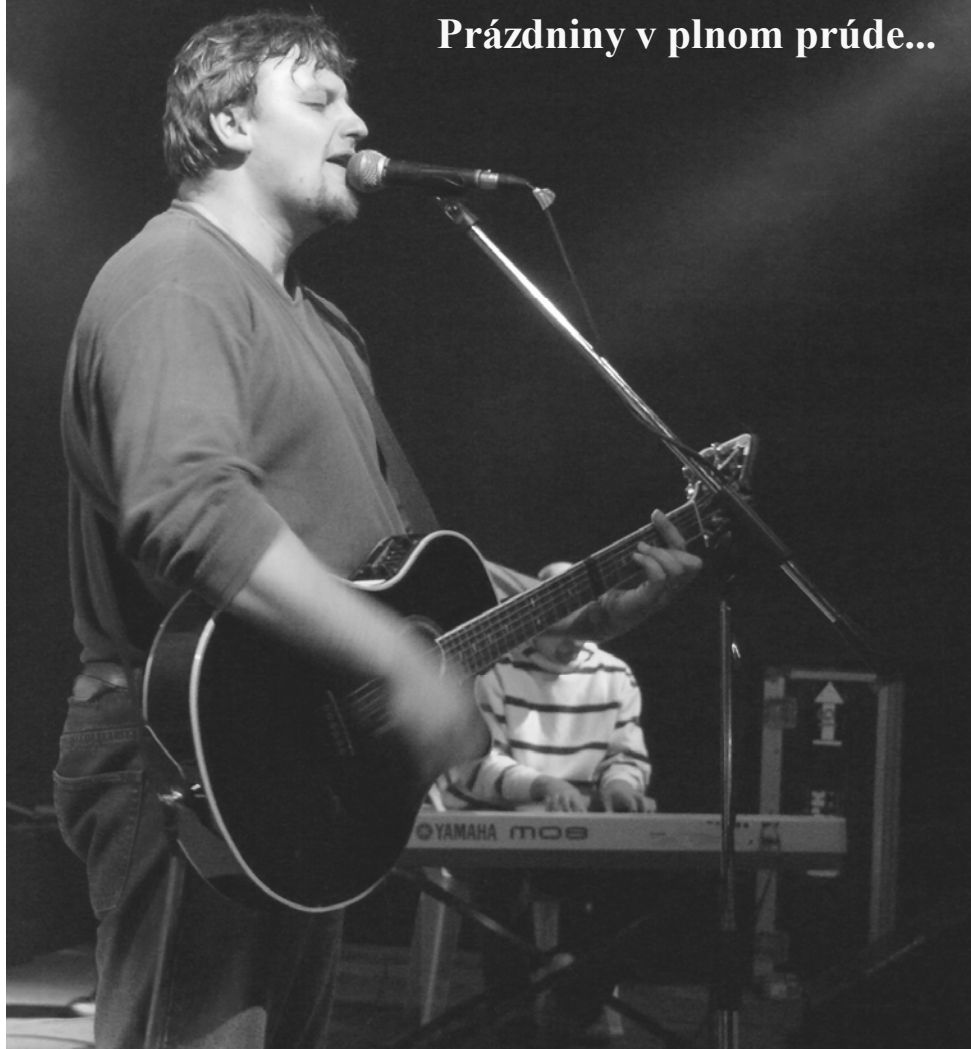
ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XV.

ČÍSLO 7

JÚL 2007

Prázdniny v plnom prúde...

**Zostaň s nami, Pane - Rozhovor so S.M. Agátou FDC - Te Deum
Moje 1. sv. prijímanie - Zo zasadnutia FPR - Duchovná obnova**

ZOSTAŇ S NAMI, PANE - pokračovanie

Posynodálna exhortácia diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža

Rehole

59. Potreby ľudí, ktorí putujú po životných cestách, sú rozličné. Priblížiť sa k nim nie je vždy ľahké. Kráčať s nimi a počúvať ich niekedy presahuje hranice našich schopností. Toľko rozličných situácií a osudov. Od detí a mladých po starých, od zdravých po nevyliciteľne chorých, od jednoduchých po intelektuálov, a pritom každý človek je iný. Boh však nezabúda na svoje deti a posielal rozličné charizmy, aby pomáhali, budovali, liečili. Uvedomujem si, že diecéza, v ktorej by chýbal zasvätený život, nielenže by bola zbavená mnohých duchovných darov, miest, kde možno hľadať Boha, špecifických druhov apoštolátu a foriem pastorácie, ale v značnej miere by mohla stratiť aj misijného ducha, ktorým sa vyznačuje väčšina inštitútov.

60. Jedna z najdôležitejších vecí, ktoré zazneli na synode vzhľadom na vzájomné vzťahy, je neformálna komunikácia. Je veľmi dobre, ak sa biskup nestretá s rehoľnými komunitami iba vtedy, keď je to nevyhnutné a pri rozličných formálnych príležitostiach, ale aj mimo oficiálnych akcií a bohoslužieb. To isté platí i pre komunity navzájom, ktoré medzi sebou málo komunikujú. Poznanie vlastnej charizmy, ako aj úcta k charizme iného sú veľmi potrebné práve kvôli komunikácii a spolupráci. Považujem za nutné vymenovať pre oblasť zasväteného života biskupského vikára, ktorý by postupne napomáhal komunikácii v naznačených smeroch.

Hnutia

61. V súlade s učením Jána Pavla II. a Benedikta XVI. sa pozerám na hnutia ako na dar, ktorý dostáva Cirkev a svet od Boha. Je to iste nová jar, ktorá prichádza po

zime. Pri jari, rozkvetie sa však nesmie zosť. Cirkevné hnutia musia prinášať ovocie. Kvety jari sa musia premeniť na plody, ktoré majú dozrievať a posilňovať tých, ktorí sú na ceste. V tejto oblasti považujem za veľmi jasné a dôležité slová Jána Pavla II., ktorý prijímal hnutia s veľkou radosťou, pretože majú veľký misijný náboj a vedel, že sa stanú užitočnými, ak sa pokorne zapoja do života miestnych cirkví a sú biskupmi a kňazmi srdečne prijaté do diecéznych a farských štruktúr, predstavujú ozajstný Boží dar pre novú evanjelizáciu a pre misijnú prácu vo vlastnom zmysle slova.

62. Veľmi dôležitá je otvorenosť zo strany pastierov, ale tak isto je veľmi dôležité, aby sa hnutia vedeli v pokore začleniť do života miestnych cirkví a zbavili sa dojmu exkluzivity.

Masmédiá

63. Jedným z veľmi účinných prostriedkov „pastorácie utekajúcich“, na ktoré nesmie zabúdať, sú práve masovokomunikačné prostriedky. Dá sa nimi ľahko dosiahnuť ktosi, kto je ďaleko a sám, kto možno nevie ako ďalej, kto kráča v beznádeji a bez cieľa. Preto im musíme venovať veľkú pozornosť. Masmédiá v diecéze možno rozdeliť do troch skupín: Prvú skupinu tvoria masmédiá, ktoré Cirkev v diecéze vlastní a bezprostredne ovplyvňuje ich chod. Druhú skupinu reprezentujú masmédiá, v ktorých má diecéza majetkový podiel a pôsobí na jej území, ako aj ostatné katolícke masmédiá ochotné s diecézou spolupracovať, hoci v nich diecéza nemá majetkový podiel. V tretej skupine sa nachádzajú masmédiá, ktoré pôsobia na území diecézy redakciou alebo vplyvom (Slovenský roz-

hlas, Slovenská televízia, regionálne redakcie denníkov a iných periodík, atď.). Treba hľadať spôsoby, ako čo najúčinnnejšie využiť tieto masmédiá v poslaní Cirkvi. Masovokomunikačné prostriedky sú totiž veľkou príležitosťou pre šírenie evanjelia do celého sveta. Masmédiá sú veľkým darom. Ak sa však zneužívajú, môžu sa stať veľkým nebezpečenstvom. Pre progresívne smerovanie diecézy je potrebné spracovanie masmediálnej koncepcie. Jej kľúčovou otázkou je *podávanie pozitívneho obrazu Cirkvi občanovi sekulárneho sveta*.

64. Ide o skutočne dôležitú vec. Cirkev pracuje na mnohých poliach civilného sektora: školstvo, zdravotníctvo, charita, rodina, mládež, ale o týchto skutočnostiach sa mlčí. Nejde o to, aby sme chválili seba samých, nakoľko odmenu čakáme iba od Pána, ale ide o šírenie dobra.

65. Ovplyvňovanie verejnej mienky je dôležité, lebo má obrovskú silu. Preto ju treba ovplyvňovať vysvetľovaním, hlásaním pravdy takým spôsobom, ktorý by presviedčal. V blízkej budúcnosti chcem zriadiť Diecézne centrum pre masmédiá, ktoré by viedli kvalifikovaní ľudia. Je potrebné vypracovať koncepciu profesionálne spracovanú tímom odborníkov z diecézneho masmediálneho centra, ktoré by viedol biskupský vikár pre masmédiá.

Liturgia

66. Liturgia je vrcholom a prameňom života Cirkvi. Pri lámaní chleba sa učeníkom definitívne otvorili oči a spoznali Krista. Preto by som chcel veľmi zdôrazniť, že účinná účasť na liturgii je podmienená horiacim srdcom.

67. Ďakujem Bohu, že vo farnostiach diecézy sa konajú celodenné farské poklony (adorácie). Chcel by som veľmi poprosiť kňazov, aby si našli čas aj na osobnú adoráciu. Čas prežiť v modlitbe nie je strateným časom.

68. V oblasti liturgie sa klerici i laici riadia všeobecnými smernicami, ktoré sú platné pre univerzálnu Cirkev. Treba solidne vzdelávať v tejto oblasti všetkých veriacich, tak laikov, ako aj kňazov.

Charita

70. Garantom rozvoja charitatívneho diela v diecéze je diecézy biskup. Vedie svojich veriacich k prejavom Božej lásky. V našej diecéze je nevyhnutné, aby kresťania pochopili lásku ako teologický, evanjeliový a cirkevný pojem. Treba sa vyhnúť jej zjednodušeniu na filantropiu, almužnu alebo ako náhradný program sociálnych štruktúr civilnej spoločnosti. V súvislosti s touto témou máme nádherné usmernenie v encyklike Benedikta XVI. *Deus caritas est*, hlavne v jej druhej časti, ktorá hovorí o praktizovaní lásky.

71. Diecézna charita sa nedá nahradiť ani rehoľnými komunitami, ani inými organizáciami alebo osobami. Diecézna charita nadobudne svoju tvár iba vtedy, keď bude spolupracovať s farskými a inými charitatívnymi organizáciami a v mene biskupa koordinovať ich činnosť.

Ekonomika

73. Pre splnenie svojho poslania potrebuje Cirkev aj materiálne prostriedky. Používa ich na vlastné ciele, ktorými sú: usporadúvanie Božieho kultu, starostlivosť o primerané zabezpečenie kléru a iných služobníkov a vykonávanie diela apoštolátu, ako aj lásky voči všetkým, osobitne voči chudobným.

Cirkev učí, že človek sa nesmie stať otrokom hmotných statkov, vrátane finančných. K svojmu majetku má pristupovať s citom a zodpovednosťou. Príjmy v mnohých farnostiach nedostatočne pokrývajú náklady na riadny chod. Najväčší podiel výdavkov predstavujú financie na opravy sakrálnych objektov, farských budov a režijné náklady spojené s ich prevádzkou.

75. V druhej kapitole synodálneho dokumentu som prešiel postupne všetkých dvanaásť tém, o ktorých naša synoda rokovala. Téma pastorácie nie je spomínaná osobitne, pretože všetko, čo sa na synode hovorilo, bolo v konečnom dôsledku o pastorácii. Hovoril som konkrétnejšie o našej situácii a podčiarkol som zásady, podľa ktorých treba konať. Treba konkrétny projekt aj so

zodpovednými za jednotlivé úlohy, ktorým budú pridelené potrebné *kompetencie*, pretože nemôže existovať zodpovednosť bez kompetencií, ako ani kompetencie bez zodpovednosti.

Výber časti z exhortácie zostavil
Mons. Ján Bednár, dekan

DNES NA SLOVÍČKO

so sestričkou S.M. Agátou FDC - Drahoslavou Packovou

Treba trpezlivo prikladať kamienok ku kamienku

Naša sestrička Agáta z Kongregácie dcér Božskej lásky sa narodila 22. novembra 1962 v Nitre rodičom Tomášovi a Margite Packovcom, ktorí jej pri krste vybrali meno Drahoslava. Je najstaršou z troch detí. V Nitre absolvovala základnú i strednú školu. Po mnohých modlitbách a skúsenostiach v práci sa rozhodla vstúpiť do tejto kongregácie. Pred príchodom do Prievidze necelých 5 rokov slúžila v Ríme v Generaláte sestier Božskej Lásky.

Sestra Agáta, kedy sa zrodilo vaše rozhodnutie: „Navždy tvoja, Pane“?

V maturitnom ročníku strednej ekonomickej školy ma jeden kňaz zoznámil s dvoma našimi sestrami FDC. Keďže bola totalita, pôsobili ešte v civile. Na radu kňaza som si urobila 9 prvých piatkov a počas mojej prvej prvopiatkovej novény som začala viac uvažovať o mojom povolaní. Počas ďalších štyroch rokov som so sestrami udržiavala kontakt. Po maturite som začala pracovať v Bratislave. V roku 1987 som sa stretla s vtedajšou provinciálnou predstavou sestrou Miriam Petrášovou - rodáčkou z Prievidze. Spýtala sa ma v rámci rozhovoru o mojich ďalších životných plánoch, či by som si vedela predstaviť byť raz duchovnou matkou. S nadšením, v zápale srdca, som odpovedala: „Áno chcem“. Tým dňom ma prijali do kongregácie ako kandidátku.

Ako prebiehala vaša formácia?

Neskoršie ma vyzvali, či by som šla vypo-máhať našim starším sestričkám do Bílej Vody u Javorníka. Nachádza sa v Česku, na hraniciach s Poľskom. Tam som prešla obdobím kandidatúry, noviciátu, začiatkom

juniorátu. V roku 1988 som mala obliečku v Rúbani, pri ktorej som prijala rehoľné meno Mária Agáta. Prvé sľuby som zložila 28. augusta 1990 a večné sľuby 5. augusta 1996.

Boli ste so sestrami na jednom mieste dlhší čas?

Pôsobila som v Ivánke pri Dunaji, v Michalovciach a v Trnave. Necelých päť rokov bol mojím pôsobiskom Generalát sestier FDC v Ríme. Tu sa nachádza vedenie našej kongregácie. Minulý rok na sviatok Ružencovej Panny Márie ma preložili do Prievidze.

Sestra Agáta, čo je vašou pracovnou náplňou?

Od novembra 2006 okrem viacerých iných aktivít pracujem v školskom klube Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi ako vychovávateľka.

Na fotografiách z bývalých pôsobísk vás vidno prevažne s menšími deťmi. Ktorý ročník máte na starosti v tunajšej škole?

Tu sa venujem deťom z prvých ročníkov.

Môžete spomenúť aspoň niektoré z vašich aktivít?

Som aj mimoriadnou rozdávatelkou svätého prijímania. V stredu a v nedeľu mám služby pri deťoch na detských sv. omšiach. Mám radosť, keď sa deti postavlia do radu a tešia sa na krížik. Možno je pre deti dostať krížik vzácnosťou, lebo doma nie sú na to zvyknuté. Teším sa, keď vidím na deťoch rast vo viere, no niekedy sú ako živé

striebro. Tu sa prísnosť musí snúbiť s láskou.

Ľudia vás určite prosia o modlitby. Ako máte zadelený svoj čas?

Nemálo času popri práci a aktivitách venujem spoločnej modlitbe v komunite. Neodmietame žiadne prosby a zapájame tieto úmysly do našich spoločných i súkromných modlitieb.

Priniesli ste si niečo viac z Ríma, okrem rôznych drobností?

Naučila som sa predovšetkým hovoriť po taliansky. Veľmi ma obohatila tamojšia medzinárodná komunita. Boli tam sestry z Poľska, Rakúska, Chorvátska a Brazílie.

Vaša Kongregácia nesie názov Dcéry Božskej lásky. Čo odkážete mladým, ktorí túžia po láske a rozhodujú sa pre svoje budúce povolanie?

Na obraze lásky by sa malo pracovať ako na mozaike. Treba trpezlivo prikladať kamienok ku kamienku, zladať farby... a tak je to aj v živote s láskou. Treba prinášať obety a modliť sa za svoje povolanie. Nezabúdať, že všetci a všetko je v Božích rukách. Hlavne treba pamätať na to, že k Ježišovi sa prichádza cez jeho Matku, Pannu Máriu.

Ktorá je vaša najobľúbenejšia modlitba?

Ruženec k Božiemu milosrdenstvu.

Na dvere klopú prázdniny. Čo odkážete čitateľom, deťom?

Prajem a vyprosujem žiakom, študentom, pedagógom a čitateľom časopisu Bartolomej veľa Božej lásky. Taktiež všetkým šťastný návrat z prázdnin.

Je toho dosť, čo by sa dalo napísať o sestre Agáte. No sestrička sa zdvihla a rozlúčila sa. Šla na sv. omšu, možno aj za deťmi, ktorým vstúpuje do srdca na cestu životom to najcennejšie, čoho je v tomto uponáhľanom svete tak málo – Božiu lásku.

Pripravili Anka G. a Peter Š.

Dekanátne stretnutie mladých

V apríli sa začala milá tradícia priateľských návštev dekanátnej mládeže v jednotlivých farnostiach stretnutím v Handlovej. A keďže sa všetkým milé stretnutie páčilo, hneď padlo rozhodnutie usporiadať ďalšiu návštevu, tento raz vo farnosti Prievidza – mesto.

Našich hostí z ostatných farností prievidzského dekanátu sme privítali na Mariánskom víšku. Všetko odštartovala svätá omša o 18:00. Náš pán kaplán Daniel Markovič nás počas nej previedol dejom snád' najznámejšej rozprávky pre dospelých – príbehom Malého princa. Povzbudil nás k tomu, aby sme aj my, tak ako tento malý človečik z planéty B 612 vedeli zanechať stopu nielen v krajine, ktorou pôjdeme, ale aj v srdciach ľudí, ktorých stretneme.

Takto duchovne posilnení sme po svätej omši mohli začať zaujímavé aktivity. Cez ne sme spolu s Malým princom v skupinkách odhaľovali charaktery ľudí, ktorých on stretával na svojich cestách po vesmíre. Rozdelení na skupinky sme plnili rôzne úlohy. Kým jedni pomáhali kráľovi so zostavovaním vlády, iní hľadali zrkadlo, v ktorom by sa márnivec mohol obdivovať. Ďalší pomáhali biznismenovi s počítaním

rozsvietených okien, zostavovali spolu s lampárom denný harmonogram, či zakresľovali zemepiscovi dráhu mravca.

Počasia napokon prekázilo naše plány a tak sme sa rýchlo bežali skryť pred hustým dažďom. Ale aj napriek tomu, že čierne mraky sa hrozivo mračili, na oblohe sa objavil aj symbol Božej lásky a prítomnosti na našom podujatí – krásne farebná dúha. I keď pršalo, nálada nebola zlá, práve naopak. Skrytí pod strechou sme sa všelijako zabávali. Zatiaľ čo väčšina účastníkov sa skrývala a sušila, našlo sa zopár odvážlivcov, ktorí si pomerali sily s dažďom a v tomto namáhavom súboji sa im nakoniec podarilo uspieť a založiť oheň. Keď sa počasie predsa len umúdrilo, aj my ostatní sme sa vybrali k ohnisku. Opekačka, spoločné hry a rozhovory trvali do neskorej noci.

Ostávajú nám teda spomienky na príjemný večer prepletený pekným príbehom, priateľskými stretnutiami i zážitkami z vrtochov počasia. Naše dekanátne stretnutia sú fajn nápad a určite sa po prázdninách stretneme na ďalšom. Ďakujeme tým, ktorí pre nás všetkých pripravili toto prievidzské stretnutie.

Text: Dominika, Foto: Alojz Vlčko

PRE DETI

Školský rok sa skončil! Určite si každý z vás s úľavou povzdychne: „Konečne to mám za sebou.“ Vysvedčenia sú rozdane a teraz hurá na prázdniny. Začali sa dva mesiace sladkého oddychovania. Žiadne učenie, len kúpaliská, slniečko, kamaráti a výlety. No ale čo Pán

Ježiš? Od neho by sme si nemali dať „prázdniny“. Pokúsme sa na neho aj počas prázdnin nezabúdať. Možno mu len povedať: „Pane Ježišu, ďakujem Ti za prázdniny a prosím Ťa, ochraňuj mňa aj mojich rodičov a kamarátov.“ No čo povieť? Skúsime to?

A čo bude do budúceho čísla vašou „úlohou“? Úloha je celkom jednoduchá, taká prázdninová: pokúste sa napísať do nášho farského časopisu krátky príbeh alebo opísať svoj najkrajší zážitok z prázdnin. Odovzdajte ho v sakristii farského kostola sv. Bartolomeja alebo pošlite e-mailom na adresu alojz.vlcko@gmail.com - najlepšie príbehy isto radi uverejníme.

Pripravila Veronika Melišková

Benedikt XVI. ku skautskej storočnici: Skauting formuje celú osobu človeka

Vatikán (3. júla, RV) – Pred sto rokmi zorganizoval lord Robert Baden-Powell na ostrove Brownsea v Anglicku prvý skautský tábor. Svetový skauting si svoju storočnicu pripomenie 1. augusta a pápež Benedikt XVI. poslal pri tejto príležitosti včera list kardinálovi Jeanovi-Pierrovi Ricardovi, predsedovi Konferencie biskupov Francúzska, kde sa rozvinul po prvej svetovej vojne katolícky skauting.

„Celostná formácia ľudskej osoby je tým, čo sa prostredníctvom hier, dobrodružstiev, kontaktu s prírodou, života v skupine a služby druhým ponúka už sto rokov všetkým, ktorí sa zapájajú do skautingu,“ napísal Svätý Otec. Skauting živý evanjeliom je podľa neho „nie len miestom skutočného ľudského rastu, ale aj miestom silnej kresťanskej ponuky a skutočného duchovného i morálneho dozrievania, ako aj pravou cestou svätosti“, lebo „zmysel pre zodpovednosť, typický pre skautskú pedagogiku, vedie k životu v láske a k túžbe vkladať sa do služby bližného podľa vzoru Krista služobníka“. Benedikt XVI. v liste skautom zopakoval apel svojho predchodcu Jána Pavla II. spred 10 rokov na väčšiu jednotu v rámci hnutia. Zároveň vyjadril nádej, že taká spolupráca môže prispieť aj k väčšej jednote v lone Cirkvi.

TK KBS, RV tejik

Priateľský susedský zápas

Sobota ráno. Deň ako každý iný. Pomaly som vstával z postele a so zalepenými očami som sa pozrel na oblohu. Mraky. Začal som uvažovať, či dnes z toho niečo bude. Futbal je športová hra, ale potrebuje aj vhodné podmienky... Nakoniec sme sa predsa len stretli pri kostole o 10:15 hod. Na bicykloch a s kopačkami v ruksakoch sme sa vybrali ku susedom do Bojníc. Dôvodom bol priateľský zápas, na ktorý miništrantov z našej farnosti vyzvali bojnícki miništranti.

Kým sme prišli my, domáci už pobehovali po ihrisku a rozcvičovali sa. O krátku chvíľu začal zápas, ktorý mal preveriť naše sily, ale aj sily Bojničanov. Po opatrnom začiatku sa zápas nakoniec začal vyvíjať v náš prospech. Nakoniec sme vyhrali 9:3. No tá

najlepšia odmena pre každého hráča ešte len mala prísť – kotlíkový kaplánsky guláš, ktorý pre nás varil bojnícky pán kaplán Štefan Fábry. Guláš bol veľmi dobrý, až tak, že sme sa pri guláši rozhodli niekedy usporiadať aj odvetný zápas. (Samozrejme nielen preto...)

Nálada, ktorá 23. 6. 2007 vládla na ihrisku, bola výborná. Všetci sme sa dobre zabavili, porozprávali a utužili svoje vzťahy – a to bolo vlastne aj cieľom tohto futbalového zápasu: upevnenie miništrantských vzťahov medzi dvoma susediacimi farnosťami. Preto všetkým, ktorí pripravili túto akciu, chcem poďakovať v mene všetkých zúčastnených miništrantov.

Matúš Mokry

O suchých kostiach, nových omietkach a živých chrámoch

V Ezechielových proroctvách sa píše: „Vzniesla sa nado mňa ruka Pána, vyviedol ma v Pánovom duchu a postavil ma uprostred údolia, ktoré bolo plné kostí. I viedol ma zôkol-vôkol popri nich, bolo ich na povrchu údolia veľmi mnoho a boli celkom zoschnuté. A riekol mi: "Syn človeka, ožijú tieto kosti?“ (Ez 37, 1-3)

Ezechiel píše o nás. Nielen o nejakom his-

torickom údolí mŕtvych, ale o nás. O ľudstve. I o Prievidzi.

Vyrástli nám tu lešenia. Projekty na rekonštrukcie kostolov vyzerajú výborne. Všetko nové, upravené. Máme sa starať o chrámy a tak to robíme. Sem-tam prispejeme do zbierky a tešíme sa na krásne budovy v centre mesta. Budú krásne. Určite. Ale aj údolia plné suchých kostí boli krásne. Ale

prázdne. Je ľahšie zrekonštruovať budovu, ako oživiť dušu. K prvému stačia peniaze, na druhé treba srdce.

V Badíne máme krásny seminár, v ňom veľa múdrych profesorov a teológov a len pár bohoslovcov. Mnohí z nás v ňom boli na „exkurzii“. Ako sa zvykne hovoriť, je to seminár, ako sa patrí. Tento rok z neho vyšli dvaja novokňazi. Tiež je to také naše malé diecézne údolie...

Tehly, múry, omietky a budovy sú dôležité. Tak, ako základný tábor pre horolezcov v Himalájach. Ak však nemá kto stúpať k vrcholu, základný tábor je nanič. Tak ako údolie a stavby.

Dôležitejší sú ľudia. Ak svoju silu a srdce investujeme do nich, vybudujeme naozajstné živé chrámy. A rekonštrukcia tých

kamenných sa zvezie popri tom. Tak to býva, že kto žije pre to, čo je naozaj dôležité, dostane navyše všetko, čo bude potrebovať. (Mt 6, 33)

Možno najviac zo všetkého potrebujeme nové Turíce. Suché kosti totiž nemusia byť konečnou zastávkou...

„Toto hovorí Pán, Boh: Hľa, ja pootvárať hroby, vyvediem vás z hrobov, ľud môj a vovediem vás do izraelskej krajiny. I budete vedieť, že ja som Pán, keď vám pootvárať hroby a povyvádzam vás z hrobov, ľud môj. Vložím do vás svojho ducha, že ožijete, a dám vám odpočinúť na vlastnej pôde. A budete vedieť, že ja, Pán som to riekol a splnil,“ hovorí Pán.“

(Ez 37, 12-14)

-mk-

Svätý Izidor, oroduj za nás!

Minule som pri surfovaní po internete objavil modlitbu k patrónovi tejto celosvetovej siete. Je ním svätý Izidor zo Sevilly. Trochu som teda pátral a zistil čosi o jeho živote.

Informatici z Internetovej pozorovateľskej služby, inšpirovaní údajmi a odporúčaniami Pápežskej rady pre masmédiá, uznali sv. Izidora za patróna internetu a užívateľov počítačov. Dôvodom je najvýznamnejšie dielo svätca - Etymologiarum libri XX seu Origines - ucelený zborník informácií z rozmanitých oblastí života a vedy podobný dnešným databázam. Niektorí vedci tento spis dokonca považujú za prvú encyklopédiu. Svätec zanechal nezapudnuteľné stopy v cirkevnej literatúre. Sv. Braion, jeho učeník a tajomník, vymenováva 20 diel. V nich svätý Izidor bojoval proti ariánstvu, vysvetľoval pravdy viery a morálku, písal dejiny Gótov a Vandalov. Veľkou stratou je zmiznutie jeho listov, ktoré by mohli osvetliť etnické, kultúrne a politické pomery vtedajšieho Španielska. Patronát sv. Izidora nad internetom potvrdil počas jednej púte do Španielska aj pápež.

Pod ochranu svätého Izidora sa teda zverme vždy, keď počítačová sieť nepracuje podľa našich predstáv. Ochráni nás pri zamŕzaní kurzorov, obľúbených výpisoch „fatal error“, vírusoch, spywaroch a kadejakej inej hávdi. Prípadne tí, čo poznajú angličtinu, môžu odrieť celú modlitbu, ktorá ma inšpirovala k záujmu o patróna internetu, nájdete ju tu: <http://diosef.org/isidore/>. Odporúčam aj stránku s podrobným životopisom spomínaného svätca, nájdete ho na <http://www.isidorus.net/sk/> po kliknutí na záložku „Sväti“.

Te Deum

Večerná modlitba študenta po urobenej skúške

Ahoj, si tu? Prepáč, viem, že si všade, tak nás to učili. No nedovolili nám pýtať sa. Ty to dovoľuješ? Tak si tu? Počúvaš? Super, vďaka.

Teda, ďakujem za tú dnešnú skúšku. Ďalší z Tvojich zázrakov v mojom živote. Na svedectvo do „zbožného“ časopisu by to nebolo, viem. Minule som také jedno čítal. Dievčinka sa na štátnice naučila polovicu otázok a modlila sa, aby všetky tri otázky potiahla z tej polovice. Vyšlo to. Nadšená to opisovala ako Tvoj zázrak. Mne bolo za ňu trochu trápne. Mám pocit, že v mojom živote robíš čosi väčšie. Dal si mi takú povahu – s polovicou naučených otázok by som na skúšku ani nešiel.

Namiesto takejto „odvahy“ mi dávaš inú. Odvahu bojovať so sebou a prekonávať vlastné hranice. Je to od Teba, viem. Mám pocit, že chceš zo mňa vytĺcť to najlepšie. V tomto sa zhodneme, aj ja sa o to snažím.

Pred skúškou som na Tebe vždy strašne nalepený.

Huším do Teba, ako by som si to predstavoval – ktorý skúšajúci, ktoré otázky, nútím Ťa, aby si bol pri mne. Viem, že si vždy, ale pred skúškou to človeku niekedy celkom nepáli. Však si to vieš predstaviť. Tvoja životná skúška bola o niečom inom, ale tiež si sa cítil sám. (pozri Mt 27, 46) Tak to poznáš. Nebudem to teda ľutovať. Je to súčasťou nášho vzťahu. Nič na Teba nehrám, nerozprávam Ti, aký si velebný a majestátny, ani Ti nevyznávam lásku desaťkrát denne. Niekedy mám pocit, že sa na takýchto výlevoch občas zabávaš. Vlastne sa Ti ani nečudujem. Si parták do života

a mne to stačí. Ďakujem. Určite nie je náš vzťah obojstranne výhodný, ale dúfam, že aj ja Ťa občas poteším.

Ale naspäť k veci. Tú moju skúšku si zase raz vyriešil špeciálnym spôsobom. Navonok to vyzeralo, že úplne tým najhorším. Všetky okolnosti nasvedčovali tomu, že to bude slušný trapas. Nebol. Ja viem, mal si to celé pod palcom, no ja som nemal pod palcom vôbec nič. Zvláštne neprijemný pocit neistoty. Asi je to o pokore. Ale napokon sme to zvládli so čťou. Teda, tá česť patrí Tebe, mne stačí známka v indexe. Vlastne, aj tá je Tvoja, ja Ti ju len prechodne opatrujem.

Inak, minule mi niekto povedal, že nie je na mne na prvý pohľad vidno, že som veriaci. V dobrom. Je to fajn? Niečo (Ty?) mi našepkáva, že áno. Že mám žiť v tomto svete bez toho, aby som bol iný ako ostatní. Žiť v tomto svete, ale nebyť z neho. Mne osobne to vyhovuje. Neznášam ľudí na prvý pohľad

totálne „svätých“. Asi vieš, prečo tie úvodzovky, taká „svätosť“ nemá s tou skutočnou spoločnosťou asi nič. Poznáš takých ľudí – Pán Boh sem, Pán Boh tam a zrazu – šup nožom priamo do chrbta. Mám z nich strach. A hanbím sa za nich. Poznáš to – kolektívna vina.

Len tak rozmýšľam – čo si o mne vlastne myslíš? Riešim tu s Tebou svoje skúšky – nielen vysokoškolské, ale hlavne tie životné, porozprávam Ti, čo si myslím, hocičo mi napadne, úplne na rovinu. Neľutuješ, že si mi dal slobodu? Verím, že nie. Snáď si si takto nejakto predstavoval jej využitie. Sna-

žim sa byť úprimný a otvorený. K Tebe i k sebe.

Už som Ti toho celkom dosť narozprával. Bolo by fajn, keby som Ti dal priestor, aby si aj Ty mohol čosi povedať. No, ja Ťa za tie roky už poznám. Zase si nájdeš priestor, ako a kedy mi niečo povedať. Využívaš netypické miesta a celkom neobvyklý čas. Napríklad taký ranný preplnený autobus. Ja vtedy čuším, chce sa mi spať, som nahneváný, autobus mešká a všade je veľa ľudí. Tak vtedy hovoríš Ty. Je to super, že nemáš strach z neobvyklých vecí. A že sa neriadiš pravidlami, do ktorých Ťa chcú niekto iní upratať. V tomto smere sme sa našli.

Vieš, o tri týždne mám ďalšiu skúšku. Mám strach. Neviem, ako to dopadne, či to zvládnem. Z mojej strany to bude ako pred každou skúškou. Zase Ti budem od rána do rána trieskať na nebeské okná. Už si si asi zvykol. Rátam s Tebou. Nebude to ľahké, viem. Vlastne, ono to ani nemôže byť ľahké. Sám si nám napísal, ako to je s tými širokými cestami a úzkymi bránami. (pozri Mt 7, 13 – 14)

Tak sa teda maj. Vďaka, že si ma vypočul. Je fajn mať partáka ako si Ty. Hneď je život... - no ľahší nie - ale krajší a plnší určite. Ahoj.

-mk-

Svedectvo: Moje zázraky

Po jednej nedeľnej svätej omši som si kúpil časopis Bartolomej. Keď som ho dočítal, rozhodol som sa prispieť do neho aj svojim príbehom.

Nepochádzam priamo z Prievidze, no chodievam tam na sv. omše. Hlavne v sobotu večer. Po jednej z nich ma raz oslovilo jedno dievča. Volá sa Majka a je zo zboru Bartolomejčatá. Ich krásny spev sa mi páči už roky. Pozvala ma na stretnutie mladých. Keďže môj psychický stav nebol v tých časoch najlepší, neváhal som ani chvíľu.

Teraz s istotou viem, že to bolo dobré rozhodnutie. Mladí ma medzi seba prijali dobre. Aj pán kaplán Daniel. Vďaka nim som sa dostal aj na rôzne duchovné akcie a môj duševný stav nabral zrazu úplne iný smer. Snažím sa pomôcť rehoľným sestrám v Prievidzi. Roboty je veľa. No chýba viac ochotných a obetavých ľudí. Našťastie ich Pán Boh posielal viac a viac. Medzi sestričkami som tiež pocítil veľmi veľa lásky a vďačnosti. Chodievam k nim rád. Nie je to len robota spojená s drinou, ale aj ich

nenapodobiteľný úsmev. A ochota rozdať sa pre druhého.

V mojom srdci je už dlhší čas pokoj. Tento stav sa nedá ničím nahradiť. Božie cesty sú naozaj zvláštne. Modliť sa oplatí. Výsledok sa možno nedostaví ihneď. Niekedy sú to roky. Touto cestou chcem povzbudiť všetkých ľudí, aby dôverovali Bohu. A aby sa neodkláňali od Neho. On robí pre nás zázraky každý deň. Záleží však na každom človeku, čo si pod pojmom zázrak predstavuje. Mojm zázrakom je aj to, že som si medzi mladými našiel skutočnú rodinu. Dve dievčatá Simonku a Ivku. Druhým zázrakom pre mňa je môj kamarát, ktorý mi požičiava auto, pretože po sobotňajšom stretnutí by som sa už nemal ako dostať domov. Tohto človeka si nevážim len kvôli autu - vďaka nemu som si tiež uvedomil veľmi veľa vecí. Modlím sa, aby dlho žil.

Na záver môjho príbehu vyslovujem Bohu z celého srdca jedno veľké a úprimné ďakujem.

Peter

Spoločenstvo na našej škole

Ak to ešte čírou náhodou neviete, tak na našej škole vzniklo spoločenstvo študentov (cca. 8, niekedy aj viac, dievčat a jeden statočný chlapec), ktoré sa každý pondelok o 14.00 hod. stretáva v kaplnke Centra pre rodinu.

Základom každého kresťanského spoločenstva je modlitba. V našom spoločenstve sa modlíme modlitbu chvál, pri ktorej máme možnosť chváliť Pána za všetky dary, milosti a talenty, ktorými nás obdaroval, prosiť ho o pomoc, dary svojho Ducha. „Chvála je forma modlitby, ktorá uznáva a ospevuje Boha pre neho samého, oslavuje ho pre to, že ON je, ešte viac než za to, čo koná.“ (Katechizmus katolíckej cirkvi) Aj keď naše chvály nepridávajú nič na jeho veľkosti, prostredníctvom chvál sa Duch Svätý spája s našim duchom a dosvedčuje nám, že sme Božie deti. Predmetom modlitby prosby, je odpustenie, prosby za naše potreby, ale v neposlednom rade za potreby iných.

Po modlitbe si čítame vždy jednu kapitolu zo Svätého Písma, pretože práve prostredníctvom neho sa nám Boh neustále priho-

vára. Stačí len (občas) po ňom siahnuť a otvoriť svoje srdce.

Tak ako je dobré schuti sa vyrozprávať najlepšej kamoške či kamošovi s každodennými problémami, tak tiež je dobré niekomu sa zveriť so svojim vzťahom k Bohu. Na to slúži zdieľanie. Pritom vôbec nie je hanba povedať, že môj vzťah s Bohom nie je práve najlepší, že sa mi tento týždeň zle modlilo či som sa nemodlila vôbec. A poprosiť svojich „bračekov a sestričky“, aby sa za mňa modlili.

V spoločenstve by sa mala budovať jednota, pretože vtedy, keď sme jednotní, sme silnejší v boji proti pokušeniam od Zlého, dôvera, aby sa nikto nemusel báť niečo povedať a zveriť sa so svojimi problémami. Ale taktiež sa veľmi veľa nasmejeme.

No čo ešte povedať... Snáď len toľko, že mne osobne spoločenstvo dosť ovplyvnilo a zmenilo život (a to v dobrom slova zmysle). Mám totiž okolo seba ľudí, s ktorými môžem chváliť nášho dobrého Pána a môžem im dôverovať.

Text: Veronika, Foto: internet

Moje prvé sväté prijímanie

Spomienky detí z Piaristickej spojenej školy na ich prvé sväté prijímanie sú úprimné a krásne. Dúfame spolu s nimi, že im nadšenie a radosť v srdci ostane po celý život.

V sobotu som sa zobudila s trémou, lebo som išla na spoveď. Rýchlo som sa obliekla a pobrali sme sa do kostola. Páter Stanislav mi dal pomodliť sa Otče náš. Pri kostole sme stretli krstnú mamu. Na druhé ráno som sa zobudila veľmi šťastná. Vedela som, že dnes prijmem Pána Ježiša do svojho srdca. Začala sa omša a ja som išla okolo školy, spolu s mojimi spolužiakami. Na prvom svätom prijímaní som mala úlohu niesť vodu a víno. Potom mi dali eucharistiu. Z kostola som odchádzala spokojná. Bola som rada, že mám Ježiša v srdci.

Eliška Jamrišková

Keď som sa zobudil 6.5., tak som bol trochu nervózny, lebo som meškal. Podobne aj vtedy, keď som išiel počas prinášania darov čítať. Po prijatí Pána Ježiša som sa cítil ako „svätý muž“. V tento deň som bol pekne oblečený a takto som prijal Pána Ježiša.

Filipko Sedlák

Konečne som sa dočkala soboty. Mala som ísť na prvú svätú spoveď. Išiel so mnou ocinko. Bola som rada, lebo som sa trochu bála. Ale dobre to dopadlo. Potom som pocítila zvláštny pocit úľavy. Vrátili sme sa domov. Mali sme na tú počesť vynikajúci obed. Na druhý deň som mala prvé sväté prijímanie. Bol to pre mňa veľký zážitok. Dostala som darčeky k tomuto sviatku. Ale najväčšiu radosť som mala z prijatia Pána Ježiša. Bol to môj najkrajší a zároveň aj najlepší deň.

Dominika Gúberová

Do prvého svätého prijímania som chodila do kostola len na krížik. Krížik mi však dáva aj mamička, keď idem do školy. V tomto školskom roku sme mali ísť na prvé sväté prijímanie. Veľmi som sa tešila a bola som tiež zvedavá. A nastal ten deň. Všetci sme boli oblečení v bielom ako anjeli. Bola som po spovedi, a preto som mohla prijať Pána Ježiša do čistého srdca. Chcela by som mať vždy pripravené srdce pre Pána Ježiša.

Kamilka Kuhajdová

Na spovedi som bol u pátra Jána. Pre mňa je to najlepší páter. Aj sestrička Timotea je dobrá sestrička. No, vlastne oni sú takí istí. Ale najviac sa mi páčil druhý deň. Vtedy bolo moje prvé sväté prijímanie. Vtedy som mal najlepší pocit svojho života. Keď som videl tých usmiatych rodičov, bolo to niečo krásne. Ešte som nevidel svojich rodičov takých veselých a usmiatych. Sadli sme si a rodičia sa pozerali na nás. Ale ani jeden jediný nebol zarmútený. Keď sme čítali, páčilo sa im to. Posadali sme si a páter sa nás pýtal rôzne otázky. Po nich sme čítali prosby. Možno sme nečítali najlepšie, ale bolo to dobré.

Najviac z celého prvého svätého prijímania sa mi páčilo, keď nám páter Ján dával hostiu. Keď som prišiel na rad ja a páter mi dal hostiu, bol som veľmi šťastný. Cítil som sa vlastne ako najsvätejší človek. A keď som prišiel domov, bol som veľmi šťastný. Ale potom som zaspal a na viac si už nepamätám. Tak, to je už asi všetko.

Paľko Adamčík

Voľnosť na Nevoľnom: Si voľný?

Všetkých priaznivcov gospelu učite teší skutočnosť, že festivaly kresťanskej hudby na Slovensku každý rok pribúdajú, a zároveň stúpa ich kvalita i návštevnosť. Tohtoročnú letnú festivalovú sezónu otvoril 16. júna Freedom Fest v Obyciach. V štafete pokračoval festival Voľnosť na Nevoľnom, ktorý sa konal počas posledného júnového vikendu (29.6.-1.7.) v obci Nevoľné pri Kremnici.

Do programu okrem koncertov organizátori zaradili tento rok aj tanečné divadlo, semináre, workshopy, sv. omše, modlitby, diskotéku, či ľudovú zábavu. Aj keď sa snažíme byť naladení na tú istú vlnu voľností, predsa však každý môže uprednostňovať iný hudobný štýl. Na Nevoľnom si mohli prísť na svoje všetci. Najväčšiu skupinu v rámci zúčastnených kapiel tvorili kapely hrajúce tzv. kresťanský rock (*christian rock*). Tu sa predstavilo viacero známych i menej známych skupín – **Saleziani, N.D.E., Timon, Agar, Gesto, Andy & P.R.C., S2G Band**. Skupina **Christallinus** z Obýc, minuloročný víťaz súťaže o najlepšiu kapelu festivalu, podala opäť veľmi presvedčivý výkon,

potvrdzujúci ambíciu etablovať sa medzi hviezdami slovenskej gospelovej scény. Hudbu s prvkami jazzu a funky prezentovali formácie **Q-projekt, noExcuse** a **Vždy@Všade**, hlásanie evanjelia prostredníctvom blues zase predviedla skupina **Praise'n'blues-ship band**. Priaznivci chválového štýlu (*worship music*) určite ocenili vystúpenia kapiel **eSPé, Timothy** a **Lámačské chvály**. Pre mnohých z nás práve toto boli najsilnejšie momenty celého festivalu. V programe opäť nechýbala animátorská skupina **Wetva**, ktorá okrem tradičného zábavného programu zahrála aj do tanca na ľudovej zábave. Výnimočnosťou tohto ročníka Voľnosti na Nevoľnom boli vystúpenia zahraničných hostí. Silné a hlboké poslanstvo podávané prostredníctvom tvrdej hudby priniesla skupina **BrokenReed** z Poľska. Pre mňa osobne bola ich hudba až príliš tvrdá, určite však v publiku našli množstvo fanúšikov. Ďalšou poľskou kapelou boli **The Leaf** z Vroclavu hrajúci alternatívny rock inšpirovaný britskou popovou scénou. Z Veľkej Británie prišli na Nevoľné členovia hudobného zoskupenia **Psalm Drummers**, ktorí hrajú na slávu Ježiša Krista výlučne za pomoci bicích nástrojov a perkusií. Na pódium si so sebou zobrali aj niekoľkých účastníkov festivalu, ktorí predtým absolvovali ich workshop a priučili sa bubeníckemu umeniu. Záver festivalu patril nemeckej rockovej skupine **Crossing**.

Tohtoročná Voľnosť na Nevoľnom teda určite naplnila všetky očakávania. Svojou úrovňou sa už začína približovať veľkým slovenským gospelovým festivalom. Aj rekordný počet účastníkov (1200) hovorí za všetko. Všetkým stúpencom gospelu dávame do pozornosti ďalšie festivaly, ktoré sa budú konať počas leta: Karmelfest (Topoľčianky, 14.7.), Festival Krásny deň (Svätý Anton, 15.7.), Verím Pane (Námestovo, 18.-22.7.), Pán ťa hľadá (Žaškov, 3.-5.8.), CampFest (Kráľova Lehota, 9.-12.8.), Hajdukfest (Levoča, 24.-26.8.)

Text: Juraj Bubnáš, Foto: Alojz Vlčko

Zo zápisnice Farskej pastoračnej rady

Zasadanie FPR sa konalo dňa 28. 06. 2007, zo zápisnice vyberáme:

Piaristická spojená škola Františka Hanáka v Prievdzi

Riaditeľ Piaristickej spojenej školy F. Hanáka páter PaedDr. Juraj Ďurnek, SchP. oboznámil prítomných o aktivitách v uplynulom školskom roku v škole. Vyzdvihol obetavosť pedagógov, spolupracovníkov pre dobro detí, ktoré sa v škole formujú po stránke intelektuálnej a duchovnej v kresťanskom prostredí.

Zhodnotenie činnosti jednotlivých sekcií

Pracovná sekcia – p. Mgr. Viliam Vlčko poďakoval za upratovanie kostola a kvetinovú výzdobu (farského aj mariánskeho kostola), spomenul organizáciu farského plesu a Veľkonočných sviatkov. Nedostatkom je slabá účasť nových ľudí na pomocných prácach spojených s prípravou na jednotlivé sviatky – stále sú to tí istí farníci.

Zároveň p. Surová informovala o prácach na kvetinovej výzdobe. Pri výzdobe pomáha 5 žien a je potrebné omladiť kolektív, nájsť si nové asistentky. Páter Vojtech Dávid poďakoval všetkým, ktorí sa podieľajú na prácach v piaristickom kostole.

Propagačná sekcia – p. Mária Melicherčíková referovala o časopise Bartolomej a zmenách v redakčnom kolektíve. Problémom je stále distribúcia a predajnosť časopisu. Ďalej bola vyjadrená spokojnosť a poďakovanie za pomoc s nástenkami (p. Kulichová) a webovou stránkou farnosti (p. Obert a p. Šimurka)

Charitatívna sekcia - p. Bc. Angelika Pažická referovala o personálnom obsadení v charite a súčasných aktivitách. Od 08.03.2007 je v Charite chránené pracoví-

ske – hradí ho úrad práce. Aktívnym prístupom k získavaniu 2 % dane z príjmov je predpokladaný príjem odhadovaný vo výške približne ako minulý rok. Firma BOSPOL bezplatne poskytla školenie o bezpečnosti, vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

Liturgická sekcia – p. Ing. Konstantín Pogorielov informoval o stave lektorského zboru a ostatných liturgických služieb vo farnosti. Ružencové bratstvo má 45 ruží, zatiaľ sa darí dopĺňať ľudí. Je potrebné stále zapájať nových ľudí do ruží. Referoval aj konkrétne o niektorých aktivitách.

Katechetická sekcia – p. Mgr. Viera Mádrová hovorila o biblickej olympiáde. Spomenula aj formáciu katechéto 1 x do mesiaca s p. dekanom vo fare, duchovné cvičenia, účasť katechéto 2 z našej farnosti na trojdňovom stretnutí katechéto 2 – katechetických dňoch a metodických cvičeniach. Aktivity katechetickkej sekcie boli pri príprave detí a mládeže na prvé sv. prijímanie a birmovku. Problémom je v mnohých prípadoch ťažká spolupráca s rodičmi.

Príprava volieb v roku 2008

Pán dekan informoval o nových voľbách do FPR v roku 2008. Úlohou vedúcich sekcií je pripraviť nových ľudí, ktorí budú kandidovať. Za každú sekciu budú navrhnutí predseda a dvaja podpredsedovia. Treba venovať pozornosť výberu, dosadiť ľudí aktívnych.

Plán aktivít na druhý polrok 2007

V auguste nás čaká Mariánska púť na ktorú je pozvaný aj otec biskup. Ďalšie stretnutie FPR je plánované na v pondelok 7. januára 2008

Zapísal: Ing. Vladimír Pavlíček

LITURGICKÉ OKIENKO

58. júl 2007 - 14. nedeľa cez rok

Č1 – Ako keď niekoho teší matka, tak vás budem ja tešiť.

Iz 66, 10-14c

R - Jasaj Bohu celá zem.

Ž 66, 1-20

Č2 - Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vašim duchom, bratia. Gal 6, 14-18

Ev - Pán si vyvolil iných sedemdesiatich dvoch a povedal im: “Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chod'te! Hľa, posielať vás ako baránkov medzi vlkov. Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: Pokoj tomuto domu! Ak tam bude syn pokoja, pokoj na ňom spočinie, ak nie, vráti sa k vám. V tom dome potom ostan'te, jedzte a pite, čo majú, lebo robotník si zaslúži svoju mzdu...”

Lk 10,1-12

15. júl 2007 - 15. nedeľa cez rok

Č1 - Veď tento príkaz, ktorý ti dnes dávam, nie je pre teba vysoký ani d'aleký.

Dt 30, 10-14

R - Hľaďte, pokorní, Pána a srdce vám oživne.

Ž 69, 14-37

Č2 - Všetko je stvorené skrze neho a pre neho.

Kol 1, 15-20

Ev - Ježiš povedal: “Istý človek zostupoval z Jeruzalema do Jericha a padol do rúk zbojníkov. Náhodou šiel tou cestou istý kňaz, a keď ho uvidel, obišiel ho. Tak isto aj levita, keď prišiel na to miesto a uvidel ho, išiel d'alej. No prišiel k nemu istý Samaritán, a keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto... nalial mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich, vyložil ho na svoje dobytča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň... Čo myslíš, ktorý z tých troch bol bližším tomu, čo padol do rúk zbojníkov?” On odpovedal: “Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.” A Ježiš mu povedal: “Chod' a rob aj ty podobne!”

Lk 10, 25-37

22. júl 2007 - 16. nedeľa cez rok

Č1 - Pane, ak nachádzam milosť v твоjich očiach...

Gn 18, 1-10a

R - Pane, kto smie bývať v tvojom svätom stánku?

Ž 15, 2-5

Č2 - Ja som sa stal jej služobníkom podľa Božieho daru.

Kol 1, 24-28

Ev - Ako išli d'alej, vošiel do ktorejś dediny, kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta. Tá mala sestru Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: “Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať?” Pán jej povedal: “Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.”

Lk 10,38-42

29. júl 2007 - 17. nedeľa cez rok

Č1 - Žaloba na Sodomu a Gomoru je veľká...

Gn 18, 20-32

R - Vyslyš ma, Pane, keď ťa budem vzývať.

Ž 138, 1-8

Č2 - S ním ste boli pochovaní v krste a v ňom ste boli s ním aj vzkriesení. Kol 2, 12-14

Ev - Aj ja vám hovorím: “Proste a dostanete! Hľaďte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí dostane, a kto hľadá nájde a kto klope, tomu otvoria. Ak niekoho z vás ako otca poprosí syn o rybu, vari mu dá namiesto ryby hada? Alebo ak pýta vajce, podá mu škorpióna? Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré rady svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia.”

Lk 11, 1-13

Spomienky na zosnulých

Odišla od nás preč do večnej ríše. Na hrob jej ruže prinášame, ktoré majú živé lupienky, vložili sme do nich všetky svoje spomienky. Na hrob ich ukladáme, je v nich drobná rosa a každá tá kvapka, to je naša slza. Nech spí sladko a sníva svoj večný sen, v modlitbách a spomienkach myslíme na ňu každý deň.

Kto ju poznal, ten si spomenie, kto ju miloval, nikdy nezabudne. Dňa 25. 7. 2007 si pripomenieme piate výročie úmrtia našej drahej **Vilmušky Jamrichovej**. V modlitbách s vďakou na ňu stále spomí-
na manžel, dcéra s manželom a vnuci s rodinami.

Akoby ešte včera držal knihu v ruke, rozprával sa s manželkou, blízkymi, prihovárал sa žiakom, študentom a kolegom, pravidelne rozdával Eucharistiu pri sv. omši...

Mgr. Ján Murín

V utorok 3. 8. 2007 to bude ale už päť rokov, čo nás predišiel do večnosti k milovanému Bohu, ktorému tak rád slúžil. Na jeho hrobe sú stále čerstvé kvety a horia kahančeky. Žije v našich spomienkach, máme pred sebou stále jeho usmiate tvár.

„Pane, objímaj ho svojou večnou milosťou a pokojom, daj nám nádej na spoločné stretnutie pred Tvojou tvárou.“

S láskou spomína manželka a deti s rodinami.

Už 20 rokov sníva svoj večný sen,
nám zostala na neho spomienka len.
Ako mu z očí žiarila láska a доброта,
tak nám bude chýbať do konca života.

Dňa 15. júla 2007 uplynie 20 rokov odvtedy, čo nás opustil náš milovaný otec, starý otec, svokor a švagor **Jozef Tines** z Prievidze.

S láskou a v modlitbách na neho spomínajú jeho najbližší.

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 5. DO 25. 6. 2007

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Vanda-Mária Vidová
Martin Jakubík
Ivan Donič
Zuzana-Anna Selecká
Bianca Pokusová

Erik Brehovský
Marek Machata
Lenka Kubincová
Alex Petič
Hanka Mikuličová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Tibor a Renáta Bónovci

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými

Ján Gál, 68 r.
Štefania Bundzelová, 88 r.
Ľudovít Urban, 66 r.
Pavel Žilka, 67 r.
Štefan Faban, 91 r.
Emília Sedláková, 77 r.

Ignác Leitman, 94 r.
Mária Caňová, 88 r.
JUDr. Ján Košík, 86 r.
Emília Lauková, 74 r.
Františka Šimkovičová, 87 r.
František Tanistrák, 68 r.

*Odpochnutie večné daj
dušiam, Pane ...*

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan@farapd.sk

Zodpovedná redaktorka: Mária Melicherčíková, prievidza@rodinabb.sk

Grafické spracovanie: Alojz Vlčko, alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori: A. Gálová, A. Karaková, M. Kvetová, V. Melišková

Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Fotografie: titulná strana: Alojz Vlčko, zadná strana: internet, str. 19 Igor Cingel' a Lukáš Grešner, ostatné: redakcia a súkromné archívy redaktorov

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.

Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Upozornenie: Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Kontakt:

web:

www.farapd.sk

e-mail:

bartolomej@farapd.sk

adresa:

Redakcia Bartolomej

Mariánska 4

971 01 Prievidza

tel:

046 / 542 28 01

Archijerejská liturgia východného obradu v Prievidzi 1. júla 2007 o 18.00

Stretnutie spolužiakov nášho p. dekana v Prievidzi 2. júla 2007 o 16.30

Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi a Ružencové bratstvo Prievidza - mesto
Vás srdečne pozývajú na

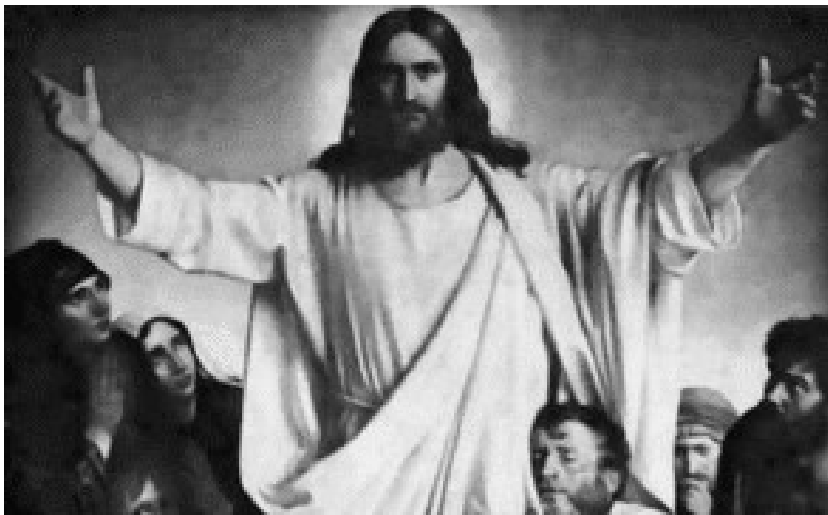
12. DUCHOVNÚ OBNOVU

13. a 14. júla 2007

vo Farskom kostole Sv. Bartolomeja v Prievidzi

Obnovu povedie dp. Gerhard Glazer-Opitz,
nemocničný duchovný v Bojniciach. Téma duchovnej obnovy bude:

MILUJEŠ MA VIAC AKO TÍTO?

Program:

Piatok 13.7.2007

12.00 - 12.35 Sv. omša
12.35 - 12.45 Pod'akovanie po sv. omši
12.45 - 13.15 Prednáška I.
13.15 - 13.30 Prestávka
13.30 - 14.30 Ruženec Božieho
milosrdenstva
14.30 - 15.00 Adorácia
15.00 - 15.30 Prednáška II.
15.30 - 15.45 Prestávka
15.45 - 16.20 Bolestný sv. ruženec
16.30 - 17.30 Sv. omša - celebruje
celebruje dp. Gerhard

Sobota 14.7.2007

12.00 - 12.45 Sv. omša
12.45 - 13.45 Prednáška III.
13.45 - 14.00 Prestávka
14.00 - 14.45 Adorácia
14.45 - 15.00 Prestávka
15.00 - 15.45 Odpovede na vaše otázky
15.45 - 16.30 Večeradlo
16.30 - 17.30 Sv. omša a Te Deum -
celebruje dp. Gerhard

Všetci sú vítaní, pozvite aj priateľov a známych!